

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 97/67/EF

af 15. december 1997

om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —sterne er et afgørende redskab for kommunikation
og samhandel;under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, artikel 66
og 100 A,(3) Kommissionen forelagde den 11. juni 1992 en
grønbog om udvikling af det indre marked for
posttjenester og den 2. juni 1993 en meddelelse om
retningslinjer for udvikling af Fællesskabets posttje-
nester;under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽²⁾,(4) Kommissionen har gennemført en omfattende
offentlig høring om de aspekter af posttjenesterne,
der er af fællesskabsinteresse, og har modtaget
bidrag fra de berørte parter i postsektoren;under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,under henvisning til Europa-Parlamentets beslutning af
22. januar 1993 om grønningen om udvikling af det indre
marked for posttjenester ⁽⁴⁾,(5) det nuværende omfang af befordringspligten samt
vilkårene for opfyldelsen af den varierer betydeligt
mellem medlemsstaterne; specielt er kvaliteten
meget uensartet;under henvisning til Rådets resolution af 7. februar 1994
om udvikling af Fællesskabets posttjenester ⁽⁵⁾,(6) grænseoverskridende postbefordring lever ikke i
alle tilfælde op til brugernes og de europæiske
borgeres forventninger, og kvaliteten af den græn-
seoverskridende postbefordring i Fællesskabet er
utilfredsstillende i dag;i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel
189 B ⁽⁶⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af
7. november 1997, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der bør vedtages foranstaltninger med henblik på
oprettelse af det indre marked i overensstemmelse
med traktatens artikel 7A; det indre marked inde-
bærer et område uden indre grænser med fri bevæ-
gelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapi-
tal;(7) de konstaterede forskelle i postsektoren har væsent-
lige konsekvenser for de erhvervssektorer, der er
særlig afhængige af posttjenesterne, og de hæmmer
den indre samhørighed i Fællesskabet, idet de
regioner, hvor postbefordringen ikke er af en
tilfredsstillende kvalitet, er dårligere stillet
med hensyn til både brevtjenesterne og varedistributio-
nen;(2) oprettelsen af det indre marked i postsektoren er
ubetinget vigtig for den økonomiske og sociale
samhørighed i Fællesskabet, eftersom posttjene-(8) for at garantere retten til fri udveksling af tjeneste-
ydelser i postsektoren i hele Fællesskabet under
skyldig hensyntagen til de befordringspligtige virk-
somheders forpligtelser og rettigheder er der behov
for foranstaltninger, der tager sigte på en gradvis og
kontrolleret åbning af markedet, og det er nødven-
digt at sikre en rimelig balance i anvendelsen af
disse foranstaltninger;⁽¹⁾ EFT C 322 af 2. 12. 1995, s. 22, og EFT C 300 af 10. 10. 1996,
s. 22.⁽²⁾ EFT C 174 af 17. 6. 1996, s. 41.⁽³⁾ EFT C 337 af 11. 11. 1996, s. 28.⁽⁴⁾ EFT C 42 af 15. 2. 1993, s. 240.⁽⁵⁾ EFT C 48 af 16. 2. 1994, s. 3.⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 9. maj 1996 (EFT C 152 af
27. 5. 1996, s. 20), Rådets fælles holdning af 29. april 1997
(EFT C 188 af 19. 6. 1997, s. 9) og Europa-Parlamentets afgø-
relse af 16. september 1997 (EFT C 304 af 6. 10. 1997, s. 34),
Europa-Parlamentets afgørelse af 19. november 1997 og Rå-
dets afgørelse af 1. december 1997.(9) dermed er der også behov for en indsats på fælles-
skabsplan, som tager sigte på en mere omfattende
harmonisering af vilkårene i postsektoren, og der
bør derfor fastsættes fælles regler;

- (10) i overensstemmelse med nærhedsprincippet bør der på fællesskabsplan vedtages en række generelle principper, mens fastsættelsen af de nærmere procedurer bør overlades til medlemsstaterne, så de frit kan vælge den struktur, der er bedst egnet til netop deres forhold;
- (11) det er vigtigt, at der på fællesskabsplan garanteres en befordringspligt, som omfatter et vist minimum af tjenester af en nærmere fastlagt kvalitet, der i alle medlemsstater skal tilbydes til en for alle brugere overkommelig pris, uanset hvor i Fællesskabet de befinder sig;
- (12) formålet med befordringspligten er at give alle brugere let adgang til postnettet, især ved at tilbyde tilstrækkelig mange faste indsamlingssteder og sikre tilfredsstillende vilkår med hensyn til hyppigheden af indsamling og omdeling af post; et grundlæggende krav til befordringspligten er driftssikkerhed, samtidig med at en tilpasning til brugernes behov fortsat skal være mulig, og disse skal garanteres en passende og ikke-diskriminerende behandling;
- (13) befordringspligten bør omfatte både den indenlandske og den grænseoverskridende postbefordring;
- (14) brugerne skal have fyldestgørende information om udbuddet af tjenester, vilkårene for deres levering og anvendelse, kvaliteten af den leverede tjeneste samt taksterne;
- (15) dette direktivs bestemmelser om befordringspligten udelukker ikke de befordringspligtige virksomheder fra at forhandle individuelle kontrakter med kunderne;
- (16) for at befordringspligten kan opfyldes på bæredygtige økonomiske vilkår, synes det berettiget at opretholde eneretten på bestemte tjenester, for så vidt det ikke strider mod traktatens bestemmelser eller mod anvendelsen af konkurrencereglerne; liberaliseringsprocessen bør ikke være til hinder for, at visse gratis tjenesteydelser, som medlemsstaterne har indført for blinde og svagtseende, fortsat kan leveres;
- (17) brevforsendelser, der vejer 350 g og derover, udgør under 2 % af den mængde brevpost, postvæsenerne befordrer, og under 3 % af deres indtægter; priskriteriet (fem gange grundtaksten) vil gøre det lettere at adskille de tjenester, der er omfattet af eneret, fra den liberaliserede kurer- og eksprestjeneste;
- (18) den afgørende forskel mellem ekspresforsendelser og forsendelser, der er omfattet af befordringspligt, er den ekstra fordel, som eksprestjenesten giver (uanset i hvilken form), og som kunderne lægger vægt på, og denne ekstra fordel måles mest effektivt ved den overtakst, kunderne er rede til at betale, uden at dette dog må medføre en overskridelse af prisgrænsen på eneretsområdet, som skal overholdes;
- (19) det er rimeligt i en overgangsperiode fortsat at give mulighed for, at adresserede reklameforsendelser og grænseoverskridende post kan være omfattet af eneret inden for de fastsatte pris- og vægtgrænser; som et yderligere skridt hen imod gennemførelsen af det indre marked for posttjenester bør Europa-Parlamentet og Rådet senest den 1. januar 2000 på grundlag af et forslag fra Kommissionen efter en fornyet gennemgang af sektoren træffe afgørelse om yderligere gradvis og kontrolleret liberalisering af postmarkedet, især med henblik på liberalisering af grænseoverskridende post og adresserede reklameforsendelser, samt om fornyet gennemgang af pris- og vægtgrænserne;
- (20) medlemsstaterne kan af hensyn til den offentlige orden og den offentlige sikkerhed have en legitim interesse i at overdrage opstillingen på offentlige steder af postkasser, der er beregnet til at modtage postforsendelser, til en eller flere enheder, som medlemsstaterne selv udpeger; de kan ud fra samme hensyn selv udpege den eller de enheder, der har ret til at udstede frimærker med angivelse af oprindelseslandet, samt de enheder, der er ansvarlige for postforkyndelse som led i retlige eller administrative procedurer i henhold til deres nationale lovgivning; de kan også angive deres medlemskab af Den Europæiske Union ved at anvende symbolet med de tolv stjerner;
- (21) nye tjenester (i forhold til de traditionelle) og dokumentudveksling er ikke omfattet af befordringspligten, og der er derfor ingen begrundelse for at give de befordringspligtige virksomheder eneret til disse tjenester; det samme gælder for ekspedition af egen post (det forhold, at en fysisk eller juridisk person, som er ophavsmand til forsendelser, selv varetager posttjenesten, eller at indsamlingen eller transporten af disse forsendelser varetages af en tredje mand, der udelukkende handler på vegne af denne person), eftersom dette ikke kan kategoriseres som en tjeneste;

- (22) medlemsstaterne bør på deres område have mulighed for ved passende tilladelsesprocedurer at regulere varetagelsen af de posttjenester, som de befordringspligtige virksomheder ikke har eneret til; de pågældende procedurer skal være gennemsigtige, ikke-diskriminerende, stå i et rimeligt forhold til formålet og være baseret på objektive kriterier;
- (23) medlemsstaterne bør have mulighed for at gøre udstedelsen af tilladelser betinget af befordringspligt eller økonomiske bidrag til en udligningsfond, der har til formål at yde de befordringspligtige virksomheder kompensation for urimelige økonomiske byrder, der måtte være forbundet med denne pligt; medlemsstaterne bør have mulighed for at indsætte krav i tilladelserne om, at de aktiviteter, tilladelsen omfatter, ikke må krænke de eksklusive eller særlige rettigheder, som er tildelt de befordringspligtige virksomheder for de posttjenester, der er omfattet af eneret; i det omfang området for adresserede reklameforsendelser liberaliseres, kan der i kontroløjemed indføres et system til identificering af sådanne forsendelser;
- (24) der bør vedtages de foranstaltninger, som er nødvendige for at harmonisere de tilladelsesprocedurer, medlemsstaterne fastsætter for levering af posttjenester, der ikke er omfattet af eneret, til offentligheden på forretningsmæssige vilkår;
- (25) skulle det blive nødvendigt, vedtages der foranstaltninger for at sikre, at vilkårene for adgang til det offentlige postnet i medlemsstaterne er gennemsigtige og ikke-diskriminerende;
- (26) for at sikre en forsvarlig forvaltning af befordringspligten og undgå konkurrenceforvriddning bør de takster, der gælder for de tjenester, der er omfattet af befordringspligten, være objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende og stå i forhold til omkostningerne;
- (27) vederlaget for grænseoverskridende postbefordring inden for Fællesskabet bør, uden at der berører de minimumsforpligtelser, der fremgår af Verdenspostforeningens bestemmelser, dække omdelingsomkostningerne for den befordringspligtige virksomhed i modtagerlandet; dette vederlag bør også fungere som et incitament til at forbedre eller opretholde kvalitetsniveauet i den grænseoverskridende postbefordring ved fastsættelse af kvalitetsmål; dette berettiger, at der indføres passende ordninger, som sikrer en rimelig dækning af omkostningerne og har specifik tilknytning til tjenestens kvalitet;
- (28) regnskabsmæssig adskillelse af de tjenester, der er omfattet af eneret, og de tjenester, der ikke er omfattet heraf, er nødvendig for at få et tilstrækkeligt klart overblik over de reelle omkostninger ved de forskellige tjenester og for at undgå, at krydssubsidiering fra tjenester, der er omfattet af eneret, til tjenester, der ikke er omfattet heraf, skader konkurrencen inden for sidstnævnte tjenester;
- (29) for at sikre, at principperne i de foregående tre betragtninger overholdes, bør de befordringspligtige virksomheder inden for en rimelig frist indføre omkostningsfordelingssystemer, som kan kontrolleres uafhængigt, og hvor omkostningerne så nøjagtigt som muligt kan henføres til de enkelte tjenester på grundlag af gennemsigtige procedurer; dette kan f.eks. ske ved at gennemføre princippet om fuld omkostningsfordeling; er der reelt fri konkurrence, kan sådanne omkostningsfordelingssystemer være unødvendige;
- (30) der bør tages hensyn til brugerne, som har krav på posttjenester af høj kvalitet; det bør derfor tilstræbes at forbedre og højne kvaliteten af de tjenester, der leveres i hele Fællesskabet; denne kvalitetsforbedring kræver, at medlemsstaterne fastsætter standarder, som de befordringspligtige virksomheder skal opfylde eller overgå for de tjenesteydelser, der er omfattet af befordringspligten;
- (31) den servicekvalitet, brugerne forventer, er et væsentligt aspekt ved den leverede tjenesteydelse; i brugernes interesse bør standarderne for evaluering af denne servicekvalitet og de kvalitetsniveauer, der faktisk nås, offentliggøres; for at kunne vurdere, om kvaliteten bliver mere ensartet på fællesskabsplan, er det nødvendigt, at der findes harmoniserede standarder for posttjenesternes kvalitet og en fælles metodik i målemetoderne;
- (32) medlemsstaterne bør fastsætte nationale kvalitetsstandarder, der er i overensstemmelse med de kvalitetsstandarder, der gælder på fællesskabsplan; kvalitetsstandarderne for grænseoverskridende postbefordring i Fællesskabet, som kræver fælles medvirken af mindst to befordringspligtige virksomheder fra to forskellige medlemsstater, bør fastsættes på fællesskabsplan;
- (33) der bør regelmæssigt foretages en uafhængig kontrol på et harmoniseret grundlag af overholdelsen af disse standarder; brugerne har krav på at blive underrettet om resultaterne af denne kontrol, og medlemsstaterne bør sikre sig, at der gribes ind, hvis resultaterne viser, at standarderne ikke overholdes;

- (34) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler⁽¹⁾, gælder også for postvirksomheder;
- (35) forbedring af kvaliteten af de leverede ydelser kræver, at tvister løses hurtigt og effektivt; som et supplement til de retsmidler, der er hjemlet i den nationale lovgivning eller i fællesskabsretten, bør der etableres en gennemsigtig, enkel og økonomisk overkommelig klageprocedure, der er åben for alle;
- (36) af hensyn til brugerne og til mulighederne for sammenkobling af postnettene må den tekniske standardisering fremmes; teknisk standardisering er en nødvendig forudsætning for bedre interoperabilitet mellem de nationale postnet og for en effektiv befordringspligt på fællesskabsplan;
- (37) ifølge retningslinjerne for europæisk standardisering overlades sådanne specialiserede tekniske standardiseringsopgaver til Den Europæiske Standardiseringsorganisation;
- (38) der bør nedsættes et udvalg til at bistå Kommissionen ved gennemførelsen af dette direktiv, specielt ved den kommende udarbejdelse af foranstaltninger til forbedring af kvaliteten af grænseoverskridende postbefordring i Fællesskabet og den tekniske standardisering;
- (39) for at befordringspligten kan opfyldes hensigtsmæssigt, og for at konkurrencen ikke forvrides i den sektor, der ikke er omfattet af eneret, er det vigtigt at adskille de forvaltningsmæssige funktioner fra de driftsmæssige; ingen postvirksomhed må kunne træffe afgørelse i egen sag; hver medlemsstat må give et eller flere organer — som kan være offentlige myndigheder eller uafhængige organer, der er særligt udpeget til formålet — status af national forvaltningsmyndighed;
- (40) de harmoniserede vilkårs indvirkning på den måde, hvorpå det indre marked for posttjenester fungerer, bør gøres til genstand for en evaluering; Kommissionen skal derfor tre år efter dette direktivs ikrafttræden, og under alle omstændigheder senest den 31. december 2000, aflægge beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv, bl.a. med relevante oplysninger om udviklingen i sektoren, specielt i relation til de økonomiske, sociale, beskæftigelsesmæssige og teknologiske aspekter, samt om posttjenesternes kvalitet;
- (41) dette direktiv berører ikke anvendelsen af traktatens bestemmelser, herunder navnlig konkurrencereglerne og bestemmelserne om fri udveksling af tjenesteydelser;
- (42) der er intet til hinder for, at medlemsstaterne bibeholder eller indfører foranstaltninger for postsektoren, som er mere liberale end dem, der er fastsat i dette direktiv, eller at de, hvis dette direktiv skulle bortfalde, bibeholder de foranstaltninger, de har truffet for at efterkomme direktivet, i begge tilfælde forudsat at foranstaltningerne er forenelige med traktaten;
- (43) dette direktiv bør anvendes indtil den 31. december 2004, med mindre Europa-Parlamentet og Rådet træffer anden beslutning på grundlag af et forslag fra Kommissionen;
- (44) dette direktiv gælder ikke for aktiviteter, der ikke hører under fællesskabsretten, f.eks. dem, der er fastsat i afsnit V og VI i traktaten om Den Europæiske Union, og under ingen omstændigheder for aktiviteter, der vedrører den offentlige sikkerhed, forsvar, statens sikkerhed (herunder statens økonomiske stabilitet, når aktiviteterne vedrører spørgsmål i forbindelse med statens sikkerhed), eller for statens aktiviteter på det strafferetlige område;
- (45) for så vidt angår virksomheder, som ikke er hjemmehørende i Fællesskabet, forhindrer dette direktiv ikke, at der vedtages foranstaltninger i henhold til såvel fællesskabsretten som gældende internationale forpligtelser med det formål at sikre medlemsstaternes statsborgere lige behandling i tredjelande; fællesskabsvirksomheder bør i tredjelande nyde godt af en behandling og en markedsadgang svarende til den behandling og markedsadgang, som bliver de pågældende landes statsborgere til del i Fællesskabet —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL 1

Formål og anvendelsesområde

Artikel 1

Med dette direktiv fastsættes der fælles regler for:

- opfyldelse af postbefordringspligten inden for Fællesskabet
- kriterierne for afgrænsning af de tjenester, som de befordringspligtige virksomheder kan få eneret på, samt betingelserne for levering af tjenester, der ikke er omfattet af eneret

⁽¹⁾ EFT L 95 af 21. 4. 1993, s. 29.

- principperne for takstfastsættelse og gennemsigtighed i regnskaberne for de tjenester, der er omfattet af befordringspligt
- fastsættelse af kvalitetsstandarder for opfyldelse af befordringspligten og indførelse af et system til sikring af, at disse standarder overholdes
- harmonisering af de tekniske standarder
- oprettelse af uafhængige nationale forvaltningsmyndigheder.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- 1) *Posttjenester*: tjenester, der består i indsamling, sortering, transport og omdeling af postforsendelser.
- 2) *Offentligt postnet*: hele organisationen og alle de ressourcer, som den eller de befordringspligtige virksomheder benytter sig af med henblik på navnlig:
 - indsamling af postforsendelser, som er omfattet af befordringspligten, fra indleveringssteder på hele det geografiske område
 - transport og håndtering af disse forsendelser fra postnettets indleveringssted til omdelingscentret
 - omdeling til de adresser, der er angivet på forsendelserne.
- 3) *Indleveringssteder*: fysiske faciliteter, herunder postkasser på offentlige steder eller i den befordringspligtige virksomheds lokaler, hvor kunderne kan indlevere postforsendelser til det offentlige postnet.
- 4) *Indsamling*: indsamling af postforsendelser fra indleveringssteder.
- 5) *Omdeling*: hele forløbet fra sorteringen i omdelingscentret til omdelingen af postforsendelserne til modtagerne.
- 6) *Postforsendelse*: adresseret forsendelse i den endelige form, hvori den skal befordres af den befordringspligtige virksomhed. Ud over brevforsendelser omfatter sådanne forsendelser bl.a. bøger, kataloger, aviser og tidsskrifter samt postpakker indeholdende varer med eller uden kommerciel værdi.
- 7) *Brevforsendelse*: meddelelse i skriftlig form på et hvilket som helst fysisk medium, der skal befordres og omdeles til den adresse, afsenderen har angivet på selve forsendelsen eller på dens emballage. Bøger, kataloger, aviser og tidsskrifter betragtes ikke som brevforsendelser.
- 8) *Adresserede reklameforsendelser*: meddelelser, som udelukkende består af reklame- eller markedsføringsmateriale, som, bortset fra modtagerens navn, adresse og identifikationsnummer samt andre variabler, der ikke ændrer meddelelsens karakter, indeholder en identisk meddelelse til et stort antal modtagere, og som skal befordres og omdeles til de adresser, afsenderen har anført på selve forsendelserne eller på deres emballage. Den nationale forvaltningsmyndighed i hver enkelt medlemsstat fortolker udtrykket »stort antal modtagere« og offentliggør en passende definition. Regninger, fakturaer, kontoudtog og andre ikke-identiske meddelelser betragtes ikke som adresserede reklameforsendelser. En meddelelse, der indeholder en adresseret reklameforsendelse og andre forsendelser i samme emballage, betragtes ikke som en adresseret reklameforsendelse. Adresserede reklameforsendelser omfatter både grænseoverskridende og indenlandske adresserede reklameforsendelser.
- 9) *Rekommanderet forsendelse*: postforsendelse, der mod et fast beløb garanteres mod bortkomst, tyveri eller beskadigelse, og ved hvilken afsenderen efter omstændighederne på anmodning får et bevis for indleveringen af postforsendelsen og/eller dens udlevering til modtageren.
- 10) *Forsendelse med angiven værdi*: postforsendelse, der forsikres for den af afsenderen angivne værdi i tilfælde af bortkomst, tyveri eller beskadigelse.
- 11) *Grænseoverskridende post*: postforsendelser til eller fra en anden medlemsstat eller til eller fra et tredjeland.
- 12) *Dokumentudveksling*: tilrådighedsstillelse af midler, herunder tilrådighedsstillelse af ad hoc-lokaler og tredjemands levering af transport, som giver mulighed for selvservice via gensidig udveksling af postforsendelser mellem brugere, som abonnerer på denne tjeneste.
- 13) *Befordringspligtig virksomhed*: den offentlige eller private virksomhed, som helt eller delvist opfylder befordringspligten i en medlemsstat, og hvis navn er meddelt Kommissionen, jf. artikel 4.
- 14) *Tilladelse*: en tilladelse, der fastlægger de rettigheder og forpligtelser, der er specifikke for postsektoren, og som giver virksomhederne mulighed for at udbyde posttjenester og i givet fald etablere og/eller drive postnet til udbud af sådanne tjenester, i form af en generel tilladelse eller en individuel tilladelse som defineret i det følgende:
 - »generel tilladelse«: en tilladelse, der — uanset om den indebærer registrerings- eller meddelelsesprocedurer — på grundlag af en gruppetilladelse eller generel lovgivning fritager en virksomhed for at indhente udtrykkelig tilladelse fra den nationale forvaltningsmyndighed, inden den udøver de rettigheder, tilladelsen giver

— »individuel tilladelse«: en tilladelse, som udstedes af en national forvaltningsmyndighed, og som giver en virksomhed specifikke rettigheder eller underkaster dens aktiviteter bestemte vilkår, og som eventuelt supplerer den generelle tilladelse, for så vidt virksomheden først må udøve de pågældende rettigheder efter godkendelse fra den nationale forvaltningsmyndighed.

- 15) *Terminalafgifter*: vederlag til de befordringspligtige virksomheder for omdeling af indgående grænseoverskridende post fra en anden medlemsstat eller fra et tredjeland.
- 16) *Afsender*: den fysiske eller juridiske person, der er ophavsmand til en postforsendelse.
- 17) *Bruger*: enhver fysisk eller juridisk person, der som afsender eller modtager benytter en tjenesteydelse, der er omfattet af befordringspligten.
- 18) *National forvaltningsmyndighed*: det eller de organ(er) i hver medlemsstat, som af medlemsstaten bl.a. har fået pålagt de forvaltningsmæssige funktioner, der følger af dette direktiv.
- 19) *Væsentlige krav*: ikke-økonomiske hensyn til almenhedens interesse, som kan foranledige en medlemsstat til at stille betingelser for levering af posttjenester. Sådanne hensyn er brevhemmeligheden, postnettets sikkerhed i forbindelse med transport af farligt gods samt i begrundede tilfælde databeskyttelse, miljøbeskyttelse og hensynet til by- og landsplanlægning.

Databeskyttelse kan omfatte beskyttelse af personoplysninger, fortrolighed af informationer, der videregives eller lagres, samt beskyttelse af privatlivets fred.

KAPITEL 2

Befordringspligt

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sikrer overalt på deres område, at brugerne til enhver tid har adgang til et udbud af posttjenester af nærmere fastlagt kvalitet til priser, der er overkommelige for alle brugere.
2. Med henblik herpå sørger medlemsstaterne for, at antallet og placeringen af indsamlings- og indleveringssteder er i overensstemmelse med brugernes behov.
3. De sørger for, at de befordringspligtige virksomheder på alle hverdage (mindst fem dage om ugen), medmindre der efter den nationale forvaltningsmyndigheds skøn foreligger ekstraordinære omstændigheder eller geografiske forhold, garanterer mindst:

— én indsamling

— én omdeling til alle fysiske og juridiske personers bopæl eller undtagelsesvis, på betingelser, som den nationale forvaltningsmyndighed fastsætter, én omdeling til hertil indrettede anlæg.

Enhver fravigelse eller undtagelse, som en national forvaltningsmyndighed accepterer på grundlag af dette stykke, skal meddeles Kommissionen og alle nationale forvaltningsmyndigheder.

4. Hver medlemsstat vedtager de foranstaltninger, der er nødvendige for, at befordringspligten omfatter mindst følgende ydelser:

— indsamling, sortering, transport og omdeling af postforsendelser på op til 2 kg

— indsamling, sortering, transport og omdeling af postpakker på op til 10 kg

— postbefordring af rekommanderede forsendelser og forsendelser med angiven værdi.

5. Den nationale forvaltningsmyndighed kan forhøje vægtgrænsen for medtagelse af postpakker under befordringspligten til højst 20 kg og kan fastsætte særlige bestemmelser for dør til dør-omdeling af sådanne postpakker.

Medlemsstaterne skal, uanset hvilken vægtgrænse de har fastsat for medtagelse af postpakker under befordringspligten, sikre, at postpakker på op til 20 kg fra andre medlemsstater omdeles inden for deres område.

6. Minimums- og maksimumsformaterne for de omhandlede postforsendelser er de formater, der er fastsat i verdenspostkonventionen og pakkeoverenskomsten, som er vedtaget af Verdenspostforeningen.

7. Befordringspligten som beskrevet i denne artikel omfatter både indenlandsk og grænseoverskridende postbefordring.

Artikel 4

Hver medlemsstat sikrer, at de tjenester, der er omfattet af befordringspligt, garanteres, og den meddeler Kommissionen, hvilke foranstaltninger den har truffet for at opfylde denne pligt, samt den eller de befordringspligtige virksomheders navn. Medlemsstaten fastlægger endvidere — under overholdelse af fællesskabsretten — hvilke forpligtelser og rettigheder den eller de udpegede befordringspligtige virksomheder skal have, og offentliggør dem.

Artikel 5

1. Hver medlemsstat sikrer, at følgende krav opfyldes i forbindelse med varetagelsen af befordringspligten:

— der skal tilbydes en tjeneste, som garanterer, at de væsentlige krav overholdes

- der skal tilbydes brugerne de samme ydelser, når vilkårene er sammenlignelige
- tjenesten skal ydes uden nogen form for forskelsbehandling baseret på f.eks. politiske, religiøse eller ideologiske grunde
- tjenesten må ikke afbrydes eller indstilles, medmindre der er tale om force majeure
- tjenesten skal tilpasses de tekniske, økonomiske og sociale omstændigheder samt brugernes behov.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger ud fra hensynet til offentlighedens interesse som anerkendt i traktaten, særlig artikel 36 og 56, som vedrører den offentlige sædelighed, den offentlige sikkerhed, herunder strafferetlige undersøgelser, samt den offentlige orden.

Artikel 6

Medlemsstaterne sikrer, at de befordringspligtige virksomheder jævnlige giver brugerne tilstrækkelig detaljerede og ajourførte oplysninger om de tjenester, der tilbydes i forbindelse med befordringspligten, navnlig hvad angår de generelle vilkår for adgang til tjenesterne samt priser og kvalitetsniveau. Disse oplysninger offentliggøres på passende måde.

Medlemsstaterne meddeler senest tolv måneder efter dette direktivs ikrafttræden Kommissionen, hvordan de oplysninger, der i henhold til stk. 1 skal offentliggøres, gøres tilgængelige. Alle senere ændringer meddeles Kommissionen snarest muligt.

KAPITEL 3

Harmonisering af de posttjenester, der kan omfattes af eneret

Artikel 7

1. I det omfang det er nødvendigt for at opfylde befordringspligten, omfatter de tjenester, som de enkelte medlemsstater kan give de befordringspligtige virksomheder eneret på, indsamling, sortering, transport og omdeling af indenlandske brevforsendelser under 350 g, herunder også hurtigere omdeling end normalt, for hvilken taksten er mindre end fem gange den offentlige takst for en brevforsendelse på første vægtsats i den hurtigste standardkategori, når en sådan findes. I tilfælde af gratis postbefordring for blinde og svagtseende kan der vedtages undtagelser fra vægt- og prisbetingelserne.

2. I det omfang det er nødvendigt for at opfylde befordringspligten, skal grænseoverskridende post og adresserede reklameforsendelser fortsat kunne omfattes af eneret inden for pris- og vægtgrænserne i stk. 1.

3. Som et yderligere skridt hen imod gennemførelsen af det indre marked for posttjenester træffer Europa-Parlamentet og Rådet senest den 1. januar 2000, med forbehold af Kommissionens kompetence, afgørelse om fra den 1. januar 2003 at gennemføre en yderligere gradvis og kontrolleret liberalisering af postmarkedet, især med henblik på liberaliseringen af grænseoverskridende post og adresserede reklameforsendelser, samt en fornyet gennemgang af pris- og vægtgrænserne under hensyntagen til den udvikling på især det økonomiske, sociale og teknologiske område, som måtte være sket inden da, og til den økonomiske bæredygtighed for de befordringspligtige virksomheder med henblik på yderligere at opfylde dette direktivs mål.

Disse afgørelser træffes på grundlag af et forslag fra Kommissionen, som skal foreligge inden udgangen af 1998, efter en fornyet gennemgang af sektoren. På Kommissionens anmodning giver medlemsstaterne de oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre denne fornyede gennemgang.

4. Dokumentudveksling kan ikke omfattes af eneret.

Artikel 8

Artikel 7 berører ikke medlemsstaternes ret til at foranstalte opstilling af postkasser på offentlige steder, udstedelse af frimærker og postforkyndelse som led i retlige eller administrative procedurer i henhold til deres nationale lovgivning.

KAPITEL 4

Vilkår for levering af tjenester, der ikke er omfattet af eneret, og adgang til postnettet

Artikel 9

1. Medlemsstaterne kan for tjenester, der ikke er omfattet af eneret, og som ikke hører under befordringspligten som beskrevet i artikel 3, indføre generelle tilladelser, såfremt dette er nødvendigt for at garantere, at de væsentlige krav overholdes.

2. Medlemsstaterne kan for tjenester, der ikke er omfattet af eneret, men som hører under befordringspligten som beskrevet i artikel 3, indføre tilladelsesprocedurer, herunder individuelle tilladelser, såfremt dette er nødvendigt for at garantere, at de væsentlige krav overholdes, og sikre de tjenester, der er omfattet af befordringspligten.

Udstedelsen af tilladelser kan:

- i givet fald gøres betinget af en befordringspligt
- om nødvendigt omfatte krav til de pågældende tjeneres kvalitet, tilgængelighed og udførelse

— gøres betinget af en forpligtelse til ikke at krænke eksklusiv eller særlige rettigheder, som er tildelt de(n) befordringspligtige virksomhed(er) for de posttjenester, der er omfattet af eneret i henhold til artikel 7, stk. 1 og 2.

3. Procedurene i stk. 1 og 2 skal være gennemsigtige og ikke-diskriminerende, stå i et rimeligt forhold til formålet og være baseret på objektive kriterier. Medlemsstaterne sikrer, at begrundelserne for helt eller delvist at afvise en ansøgning om tilladelse meddeles ansøgeren, og de fastsætter en klageprocedure.

4. Hvis en medlemsstat finder, at befordringspligten som fastsat i dette direktiv udgør en urimelig økonomisk byrde for den befordringspligtige virksomhed, kan den for at sikre de tjenester, der er omfattet af befordringspligten, oprette en udligningsfond, der til dette formål administreres af en instans, som er uafhængig af den eller de begunstigede. Den kan i så fald gøre udstedelsen af tilladelser betinget af en forpligtelse til at bidrage økonomisk til finansieringen af denne fond. Medlemsstaten sikrer, at principperne om gennemsigtighed, ikke-diskrimination og rimeligt forhold overholdes ved oprettelsen af udligningsfonden og fastsættelsen af størrelsen af de økonomiske bidrag. Kun de tjenester, der er omhandlet i artikel 3, kan finansieres på denne måde.

5. Medlemsstaterne kan indføre et system til identificering af adresserede reklameforsendelser, som giver mulighed for kontrol med disse forsendelser, i det omfang denne tjeneste liberaliseres.

Artikel 10

1. Europa-Parlamentet og Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen og på grundlag af traktatens artikel 57, stk. 2, artikel 66 og 100A, fastsætter de nødvendige foranstaltninger til harmonisering af de i artikel 9 omhandlede procedurer for levering af posttjenester, der ikke er omfattet af eneret, til offentligheden på forretningsmæssige vilkår.

2. De i stk. 1 nævnte harmoniseringsforanstaltninger vedrører navnlig de kriterier, postvirksomheden skal opfylde, de procedurer, den skal følge, fremgangsmåden ved offentliggørelsen af disse kriterier og procedurer samt klageprocedurerne.

Artikel 11

Europa-Parlamentet og Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen og på grundlag af traktatens artikel 57, stk. 2, artikel 66 og 100A, fastsætter de nødvendige foranstaltninger til harmonisering af de vilkår, der skal sikre brugerne og de befordringspligtige virksom-

heder adgang til det offentlige postnet på gennemsigtige og ikke-diskriminerende vilkår.

KAPITEL 5

Principper for takstfastsættelse og gennemsigtighed i regnskaberne

Artikel 12

Medlemsstaterne sikrer, at taksterne for alle tjenester, der er omfattet af befordringspligten, fastsættes under overholdelse af følgende principper:

- priserne skal være overkommelige og gøre tjenesterne tilgængelige for samtlige brugere
- priserne skal stå i forhold til omkostningerne; medlemsstaterne kan beslutte, at der skal anvendes samme takst på hele deres nationale område
- anvendelsen af en sådan ensartet takst udelukker ikke de befordringspligtige virksomheder fra at indgå individuelle takstaftaler med visse kunder
- taksterne skal være gennemsigtige og ikke-diskriminerende.

Artikel 13

1. For at sikre opfyldelsen af befordringspligten ved grænseoverskridende post tilskynder medlemsstaterne deres befordringspligtige virksomheder til at sørge for, at følgende principper overholdes i deres aftaler om terminalafgifter for grænseoverskridende post inden for Fællesskabet:

- terminalafgifterne fastsættes i forhold til omkostningerne ved håndtering og omdeling af den indgående grænseoverskridende post
- vederlaget fastlægges i forhold til kvaliteten af de leverede tjenesteydelser
- terminalafgifterne skal være gennemsigtige og ikke-diskriminerende.

2. Gennemførelsen af disse principper kan ledsages af overgangsbestemmelser, så der ikke skabes unødvendige markedsforstyrrelser eller negative følger for de økonomiske aktører, forudsat, at der er enighed herom mellem den afsendende og den modtagende postvirksomhed; sådanne bestemmelser skal dog begrænses til det minimum, der er nødvendigt for at opfylde målsætningerne.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for senest to år efter dette direktivs ikrafttræden at sikre, at de befordringspligtige virksomheder udarbejder deres regnskaber i overensstemmelse med denne artikel.

2. De befordringspligtige virksomheder udarbejder i deres interne regnskabssystemer adskilte opgørelser for i hvert fald hver enkelt af de tjenester, der er omfattet af eneret, og for de tjenester, der ikke er omfattet af eneret. I opgørelserne for de tjenester, der ikke er omfattet af eneret, sondres der klart mellem tjenester, der er omfattet af befordringspligten, og tjenester, der ikke er omfattet heraf. Sådanne interne regnskabssystemer baseres på anvendelse af ensartede og objektivt begrundede principper for produktøkonomiopgørelser.

3. Ved de i stk. 2 nævnte produktøkonomiopgørelses-systemer henføres omkostningerne henholdsvis til hver enkelt af de tjenester, der er omfattet af eneret, eller til de tjenester, der ikke er omfattet af eneret, på følgende måde, jf. dog stk. 4:

a) omkostninger, som direkte kan henføres til en særlig tjeneste, henføres til denne

b) fællesomkostninger, dvs. omkostninger som ikke direkte kan henføres til en særlig tjeneste, konteres således:

i) fællesomkostningerne fordeles så vidt muligt på grundlag af en direkte analyse af omkostningernes oprindelse

ii) er det ikke muligt at foretage en direkte analyse, henføres fællesomkostningerne på grundlag af en indirekte sammenkædning med en anden omkostningskategori eller gruppe af omkostningskategorier, for hvilken der kan foretages en direkte henføring eller kontering; en sådan indirekte sammenkædning skal bygge på sammenlignelige omkostningsstrukturer

iii) kan der hverken findes en direkte eller indirekte metode til omkostningsfordeling, skal omkostningskategorierne fordeles på grundlag af en generel fordelingsnøgle, som beregnes ved at anvende forholdet mellem alle direkte eller indirekte henførte eller fordelte omkostninger vedrørende hver enkelt af de tjenester, der er omfattet af eneret, på den ene side og de andre tjenester på den anden side.

4. Andre omkostningsfordelingssystemer må kun anvendes, hvis de er forenelige med stk. 2 og er godkendt af de nationale forvaltningsmyndigheder. Kommissionen underrettes, før de tages i anvendelse.

5. De nationale forvaltningsmyndigheder sikrer, at et kompetent organ, som er uafhængigt af den befordringspligtige virksomhed, kontrollerer, at regnskaberne er forenelige med et af de omkostningsfordelingssystemer, der er nævnt i stk. 3 og 4. Medlemsstaterne drager omsorg for, at der regelmæssigt offentliggøres en erklæring om, at systemerne er overholdt.

6. Den nationale forvaltningsmyndighed stiller detaljerede oplysninger om de omkostningsfordelingssystemer,

som den befordringspligtige virksomhed anvender, til rådighed og sender på anmodning disse oplysninger til Kommissionen.

7. Efter anmodning stilles detaljerede regnskabsoplysninger i henhold til disse systemer fortroligt til rådighed for den nationale forvaltningsmyndighed og Kommissionen.

8. Hvis en medlemsstat ikke har givet eneret på nogen af de tjenester, der i henhold til artikel 7 kan omfattes af eneret, og ikke, som tilladt i henhold til artikel 9, stk. 4, har oprettet en udligningsfond for at sikre de tjenester, der er omfattet af befordringspligten, og hvis den nationale forvaltningsmyndighed har sikret sig, at ingen af de udpegede befordringspligtige virksomheder i den pågældende medlemsstat modtager åben eller skjult statsstøtte, kan den nationale forvaltningsmyndighed beslutte at undlade at gennemføre kravene i stk. 2-7 i nærværende artikel. Den nationale forvaltningsmyndighed underretter Kommissionen om sådanne beslutninger.

Artikel 15

Alle befordringspligtige virksomheder udarbejder finansielle regnskaber, sender dem til revision hos en uafhængig revisor og offentliggør dem i overensstemmelse med den for erhvervsvirksomheder gældende relevante fælleskabsret og nationale lovgivning.

KAPITEL 6

Posttjenesternes kvalitet

Artikel 16

Medlemsstaterne sikrer, at der fastsættes og offentliggøres kvalitetsstandarder for opfyldelsen af befordringspligten med henblik på at sikre en posttjeneste af høj kvalitet.

Kvalitetsstandarderne omhandler navnlig den tid, der medgår til postbefordringen, samt denne befordrings regelmæssighed og pålidelighed.

Disse standarder fastsættes af:

— medlemsstaterne, for så vidt angår den indenlandske postbefordring

— Europa-Parlamentet og Rådet, for så vidt angår grænseoverskridende postbefordring inden for Fællesskabet (jf. bilaget). Senere tilpasning af disse standarder til den tekniske udvikling eller til markedsudvikling foretages efter proceduren i artikel 21.

Der bør mindst én gang om året foretages en uafhængig kvalitetskontrol, og denne kontrol bør udføres af organer, der er uafhængige af de befordringspligtige virksomheder, og på standardiserede vilkår, der fastsættes af Kommissionen efter proceduren i artikel 21. Resultaterne af kontrollen offentliggøres mindst én gang om året.

Artikel 17

Medlemsstaterne fastsætter kvalitetsstandarder for den indenlandske postbefordring og sikrer, at disse standarder er forenelige med de standarder, der fastsættes for grænseoverskridende postbefordring inden for Fællesskabet.

Medlemsstaterne meddeler deres kvalitetsstandarder for den indenlandske postbefordring til Kommissionen, som offentliggør dem på samme måde, som den offentliggør standarderne for grænseoverskridende postbefordring inden for Fællesskabet, jf. artikel 18.

De nationale forvaltningsmyndigheder sikrer, at der gennemføres en uafhængig kvalitetskontrol i overensstemmelse med artikel 16, fjerde stykke, at resultaterne begrundes, og at der om nødvendigt gribes ind.

Artikel 18

1. Kvalitetsstandarderne for grænseoverskridende postbefordring inden for Fællesskabet er fastsat i bilaget i overensstemmelse med artikel 16.

2. De nationale forvaltningsmyndigheder kan dispensere fra kvalitetsstandarderne i bilaget, hvis usædvanlige forhold med hensyn til infrastruktur og beliggenhed gør det nødvendigt. Når nationale myndigheder dispenserer på denne måde, underretter de omgående Kommissionen herom. Kommissionen forelægger en gang om året de meddelelser, den har modtaget de foregående tolv måneder, for det udvalg, der er nedsat i medfør af artikel 21, til underretning.

3. Kommissionen offentliggør alle tilpasninger af kvalitetsstandarderne for grænseoverskridende postbefordring inden for Fællesskabet i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og sørger for regelmæssig kontrol og offentliggørelse af resultaterne som dokumentation for, at standarderne er overholdt, og at der er sket en udvikling. De nationale forvaltningsmyndigheder sikrer, at der om nødvendigt gribes ind.

Artikel 19

Medlemsstaterne sikrer, at der fastsættes gennemsigtige, enkle og økonomisk overkommelige procedurer for behandlingen af klager fra brugerne, særlig i tilfælde af bortkomst, tyveri eller beskadigelse af forsendelser eller manglende overholdelse af kvalitetsstandarderne.

Medlemsstaterne vedtager foranstaltninger til at sikre, at tvister kan afgøres retfærdigt og inden for en rimelig tid ved hjælp af disse procedurer, idet der, når det er berettiget, gøres brug af en refusions- og/eller erstatningsordning.

Uden at de øvrige klagemuligheder, der er fastsat i den nationale lovgivning og fællesskabsretten, i øvrigt indskrænkes, sikrer medlemsstaterne, at brugerne, enten individuelt eller, når det er foreskrevet i den nationale lovgivning, sammen med de organisationer, der repræsen-

terer brugernes og/eller forbrugernes interesser, kan forelægge den kompetente nationale instans de sager, hvor brugernes klager til den befordringspligtige virksomhed ikke er tilfredsstillende behandlet.

Med henblik på bestemmelserne i artikel 16 sikrer medlemsstaterne, at de befordringspligtige virksomheder sammen med den årlige beretning om kvalitetskontrollen offentliggør oplysninger, hvoraf antallet af klager og udfaldet af deres behandling fremgår.

KAPITEL 7

Harmonisering af tekniske standarder*Artikel 20*

Harmoniseringen af tekniske standarder videreføres under særlig hensyntagen til brugernes interesser.

Fastsættelsen af de tekniske standarder, der skal anvendes i postsektoren, overlades til Den Europæiske Standardiseringsorganisation på grundlag af mandater i overensstemmelse med principperne i Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter⁽¹⁾.

Dette arbejde udføres under hensyntagen til de harmoniseringsforanstaltninger, der er vedtaget på internationalt plan, specielt de foranstaltninger, der er besluttet inden for Verdenspostforeningen.

De standarder, der skal anvendes, offentliggøres en gang om året i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Medlemsstaterne sikrer, at de befordringspligtige virksomheder henviser til de standarder, der er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, når brugernes interesser kræver det, og navnlig når de giver de i artikel 6 omhandlede oplysninger.

Det i artikel 21 omhandlede udvalg skal orienteres om forløbet af det arbejde, der udføres af Den Europæiske Standardiseringsorganisation, og om de fremskridt, denne organisation gør på området.

KAPITEL 8

Udvalget*Artikel 21*

Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

⁽¹⁾ EFT L 109 af 26. 4. 1983, s. 8. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens beslutning 96/139/EF (EFT L 32 af 10. 2. 1996, s. 31).

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes.

Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ved udløbet af den frist på tre måneder regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

KAPITEL 9

Den nationale forvaltningsmyndighed

Artikel 22

Hver medlemsstat udpeger en eller flere nationale forvaltningsmyndigheder for postsektoren, der er retligt selvstændige og driftsmæssigt uafhængige af postvirksomhederne.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke nationale forvaltningsmyndigheder de har udpeget til at varetage de opgaver, der følger af dette direktiv.

De nationale forvaltningsmyndigheder har især til opgave at sikre overholdelse af de forpligtelser, der følger af dette direktiv; de kan også få til opgave at sikre overholdelse af konkurrencereglerne i postsektoren.

KAPITEL 10

Afsluttende bestemmelser

Artikel 23

Uden at det berører artikel 7, stk. 3, forelægger Kommissionen tre år efter dette direktivs ikrafttræden, og under

alle omstændigheder senest den 31. december 2000, Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om, hvordan direktivet er blevet anvendt, bl.a. med relevante oplysninger om udviklingen i sektoren, specielt i relation til de økonomiske, sociale, beskæftigelsesmæssige og teknologiske aspekter, samt om posttjenesternes kvalitet.

Sammen med beretningen forelægges eventuelt forslag for Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 24

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest tolv måneder efter dets ikrafttræden. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 25

Dette direktiv træder i kraft på den tyvende dag efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 26

1. Dette direktiv er ikke til hinder for, at en medlemsstat bibeholder eller indfører foranstaltninger, som er mere liberale end dem, der er fastsat i dette direktiv. Sådanne foranstaltninger skal være forenelige med traktaten.

2. Uanset om dette direktiv bortfalder, kan de foranstaltninger, medlemsstaterne har truffet for at efterkomme det, bibeholdes, i den udstrækning de er forenelige med traktaten.

Artikel 27

Dette direktiv finder med undtagelse af artikel 26 anvendelse indtil den 31. december 2004, medmindre andet besluttet i medfør af artikel 7, stk. 3.

Artikel 28

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 1997.

På Europa-Parlamentets vegne

J. M. GIL-ROBLES

Formand

På Rådets vegne

J.-C. JUNCKER

Formand

*BILAG***Kvalitetsstandarder for grænseoverskridende post inden for Fællesskabet**

Kvalitetsstandarderne for grænseoverskridende post inden for Fællesskabet fastsættes i forhold til den gennemsnitlige forsendelsestid i den hurtigste standardkategori, beregnet fra indlevering til aflevering (*) efter formlen $D + n$, hvor D er indleveringsdatoen (**) og n antallet af hverdage, der forløber fra denne dato til afleveringen til modtageren.

Kvalitetsstandarder for grænseoverskridende post inden for Fællesskabet	
Gennemsnitlig forsendelsestid	Målsætning
$D + 3$	85 % af forsendelserne
$D + 5$	97 % af forsendelserne

Standarderne skal være opfyldt såvel for al grænseoverskridende post som helhed inden for Fællesskabet som for hver af de bilaterale poststrømme mellem to medlemsstater.

(*) Forsendelsestiden fra indlevering til aflevering er den tid, der går, fra forsendelsen tilgår postnettet, til den afleveres til modtageren.

(**) Indleveringsdatoen anses for at være den dag, forsendelsen indleveres, såfremt indleveringen sker inden det tidspunkt for sidste indsamling, der er angivet for det pågældende postnets indleveringssted. Sker indleveringen efter dette tidspunkt, anses indleveringsdatoen for at være den følgende indsamlingsdag.